

TARİH: 07.08.2026

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ وُلَاةً مِنَ النَّبِيِّينَ، وَإِنَّ وَلِيَّ أَبِي
وَخَلِيلُ رَبِّي.

HZ. İBRAHİM VE TESLİMİYET

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz, murad ettiği bazı seçkin kullarını peygamberlikle görevlendirmiş ve onları insanlara birer örnek olarak sunmuştur. Okuduğum âyet-i kerîmede Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: “İbrâhim’de ve ona uyanlarda size güzel bir örneklik vardır.”¹ Okuduğum hadisi şerifte ise Hz. Peygamber (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır; “Her peygamberin diğer peygamberlerden bir dostu vardır. Benim dostum ise atam ve Rabbimin dost edindiği İbrâhim’dir.”²

Kıymetli Müminler!

Hz. İbrahim (a.s.), Allah’a teslimiyetin zirvesine ulaşmış ve Halîlullah (Allah’ın dostu) unvanını kazanmış ulu'l-azm bir peygamberdir. O, Nemrut’un haksızlığına karşı tevhid sancağını dalgalandırıp ateşe atıldığı o zorlu anda bile yalnız ve ancak Yüce Allah’a sığınmış, kalbinden tek bir cümle yükselmiştir: “Allah bize yeter, o ne güzel vekîldir”³ buyurmuştur. İşte bu sarsılmaz teslimiyet karşısında Rahmân ve Rahîm olan Yüce Rabbimiz ateşe emretmiş “Ey Ateş! İbrâhim’e serin ve selâmet ol!”⁴ buyurarak dostunu yakıcı alevlerin ortasında muhafaza eylemiştir.

Kıymetli Müslümanlar!

Hz. İbrahim’in imtihanı elbette bununla sınırlı kalmadı. Bu çetin olayın ardından Urfa’dan ayrılıp Kudüs’e geçen Yüce Peygamber, burada daha büyük bir adanmışlık imtihanıyla karşı karşıya kalmıştır. Yüce Allah’ın emri doğrultusunda Hz. İbrâhim, en değerli varlıkları olan eşi Hz. Hacer’i ve henüz küçük yaşlardaki oğlu Hz. İsmail’i, Kâbe’nin bulunduğu o ıssız, çorak ve kimsesiz vadide bırakmak zorunda kalmıştır. Bu, teslimiyetin ve tevekkülün en büyük imtihanlarından biriydi. İlâhî emre tam bir bağlılık gösteren Hz. İbrâhim, eşini ve yavrusunu o ıssız topraklarda Allah’a emanet ederek ayrılırken ellerini semaya kaldırmış ve Rabbine içtenlikle şöyle niyaz etmiştir: “Ey rabbimiz! Ben zürriyetimden bir kısmını, senin kutsal evinin yanında, tarıma elverişli olmayan bir vadiye yerleştirdim. Bunu yaptım ki rabbim, namazı kılsınlar. İnsanların gönüllerini onlara meylettir ve çeşitli ürünlerden onlara rızık ver ki şükretsiner.”⁵

Aziz Kardeşlerim!

Hz. İbrahim’in bu duası ve teslimiyeti, bizlere gösteriyor ki; Allah’a samimiyetle bağlanan ve O’nun rızasını her şeyin üstünde tutan kullar asla yalnız ve sahipsiz kalmazlar. Rabbim bizleri de Hz. İbrahim gibi hakiki bir teslimiyete, Hz. Hacer gibi sarsılmaz bir tevekküle eren kullarından eylesin. Hutbemi, Hz. İbrahim’in teslimiyetini bizlere haber veren şu âyet-i kerimelerin mealıyla bitiriyorum: “Kendini bilmeyenden başka İbrahim’in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz İbrahim’i bu dünyada seçkin kıldık. Şüphesiz o ahirette de iyilerdendir. Rabbi ona "Teslim ol" dediğinde "Âlemlerin Rabbine teslim oldum" demişti.”⁶

¹ Mümtetine, 60/4.

² Tirmizî, Tefsîru'l-Kur"ân, 3

³ Ali İmran, 3/173.

⁴ Enbiyâ, /69.

⁵ İbrahim, /37.

⁶ Bakara, 2/130-131.